

ΑΛΑΙΝ ΝΤΕ ΜΠΟΤΤΟΝ

Η ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΤΑΞΙΔΙΟΥ

► Του **ΙΩΑΝΝΗ Γ. ΘΕΟΧΑΡΗ**, τ. Λυκειάρχη

Η αξία του ταξιδιού στην επίπεδη εποχή μας έχει υποτιμηθεί τραγικά, γεγονός, που μας αφήνει αδιάφορους. Απουσιάζει από τις έγνοιες, τις φροντίδες μας, η κατανόηση, η πλήρης νόηση, η σαφής αντίληψη των προβλημάτων του καιρού μας. Η κατανόηση προϋποθέτει αυτογνωσία, τη γνώση του εαυτού μας, των αρετών ή των αδυναμιών μας. Το πρόβλημα δεν είναι καινούργιο, απλώς στις τεραστές ημέρες μας βλέπουμε, ενάντια βλατούμε, τις μεταμορφώσεις που σε συνθήκες σύγχυσης, μπερδέματος, οδολογίου. Αρνούμαστε ή δεχόμαστε προκαταβολικά την κατέντημάς και διαμορφώνουμε το πρόσωπο «φευ-της ήτας μας!»

Η ζωή, ο σωστός τρόπος διαβίωσης του καθένα είναι δυσχερές έργο, αντικείμενο έρευνας. Η ζωή ως ιδέωδες, ιδανικό, βρίσκεται πολύ ψηλά, κλεισμένη στη σιωπή της. Υπερβατικά, έξω από τα όρια της εμπειρικής γνώσης, από τη μεγάλη απλυσία των οριζώντων, εκεί όπου ξεκινούν οι άνεμοι, μικροί και μεγάλοι κάνουμε το σκορπιφίμιο του βίου μας. Σαφώς, ως γνωστόν, το άνωστο είναι άπιστο στο απόλυτο μεγαλείο του, αλλά πίστη, σκληρή δουλειά, αδαύστη δύναμη ψυχής προσεγγίζει, πλησιάζει, έρχεται κοντά μας.

Το πρόχειρο ταξίδι, το χωρίς προπαρασκευή, χωρίς μελέτη, χωρίς, προσφέρει επιφανειακά, επιπολικά, παρενθετικά «γνώσεις». Ο τουρίστας «γνώριζε» ανθρώπους, ήθη, έθιμα, χαρές και λύπες. Μαθαρόναι ή κάνει ότι μαθαρόναι μπροστά σε φυσικές ή πολιτιστικές ομορφίες. Οι παρανοήσεις, οι λαθεμένες αντιλήψεις, οι παρερμηνείες πανταχού παρούσες. Ο άνθρωπος της παγκοσμιοποιημένης εποχής μας δέχεται, και δεν αρνείται τα ασήματα!

Πως συμβαίνουν όλα τα παραπάνω και παρά πολλά άλλα αδύνατα, που προκαλούν σωματικό πόνο ή θλίψη; Πως πηγαίνουν «καρβάνια» με πούλιαν κ.λ.π. σε τύπους μακρινούς, που απήχουν πολύ τοπικά ή χρονικά, άδυστυχώς η ζωή είναι καθέρημα κακών ανείρων, αγνοίας, ανεπάρκειας, σκοπιμότητας κ.λ.π. άλλων για μας. Κι όλα αυτά με μουσική υπόκρουση, που δεν επιθυμούμε.

Φευ στις πολλές ελλείψεις του βίου αποσιάζει, λείπει και η τέχνη του ταξιδιού στις ημέρες μας, ίσως ερωτηθεί, γιατί; Η απάντηση οδυνηρή, κρύβει μίαν αλήθεια πολύ χρήσιμη. Λείπει η αυτογνωσία και τη θέση της πήρε η ψευδαίσθηση, η επιδεικτική συμπεριφορά!!! Η λογική, η ορθή σκέψη με βάση την πραγματικότητα και τις κοινές αποδεκτές αλήθειες, τις διαχρονικές αξίες, πάει περίπατο κατά το κοινώς λεγόμενο. Λάθος, δεν πάει περίπατο η λογική, εμείς, όλοι μας, άλλος πολύ, άλλος λίγο τη στελόμε περίπατο.

Καλό είναι να δούμε εν ολίγοις τους όρους Τέχνη και ταξίδι, γιατί το εννοιολογικό φως βοηθάει τη διαδρομή μας. Ο όρος Τέχνη είναι αρχαιοελληνικός, πτυχή του Αρχαίου Ελληνικού πνεύματος, που «φευ» δεν σεβόμαστε αρκούντως, αρκετά.

[< αρχ. τέχνη < τίκτω (= γεννώ), αόριστ. β' έ-τεκ-ον). Τίκτω μεταφορικά σημαίνει δημιουργώ, παράγω έργο].

Ο όρος τέχνη είναι πολυσήμαστος. Μία από τις σημασίες του είναι: δημιουργία καλλιτεχνημάτων, έργων με αισθητική αξία. Καλές τέχνες: αρχιτεκτονική, γλυπτική, ζωγραφική, λογοτεχνία, μουσική, χορός.

Ο όρος ταξίδι [<μιν. ταξίδι(ον) (= εκστρατεία). Υποκοριστικόν του ταξίς < τάσσω (= βάζω), τοποθετώ στην κατάλληλη θέση]. Η σημερινή σημασία διαμορ-

φώθηκε στη μεσαιωνική στρατιωτική γλώσσα. Ταξίδι σημαίνει μετάβαση σε τύπο μακρινό και ιδίως με συγχρονιστικό μέσο.

Οι λαμπρές εκδόσεις: «ΠΑΤΑΚΗ» μόδας, πόνος, προσφορά του ρεχτή εκδότη τους Στέφανου Πατάκη, κυκλοφορούν σε β' έκδοση το έργο: «Η ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΤΑΞΙΔΙΟΥ» του Αλαίν ντε Μπottόν. Μετάφραση από τα αγγλικά: Γιάννης Ανδρέου. Αθήνα, Σελίδες 320.

Ο Αλαίν ντε Μπottόν γεννήθηκε το 1969 στη Σιζιόνη και ζει στο

Λονδίνο. Έγραψε το πρώτο του μανιφέστο, σε ηλικία 24 ετών και έχει εκδώσει μέχρι σήμερα επτά βιβλία, τα οποία μεταφράστηκαν σε περισσότερες από 25 γλώσσες και γνώρισαν εξαιρετική επιτυχία.

Essays in Love (1993), The Romantic Movement (1994), Kiss and Tell (1995), How Proust can change your Life (1997), The Consolations of Philosophy (2000), The Art of Travel (2001), Status Anxiety (2004).

Από τις εκδόσεις: «ΠΑΤΑΚΗ» πολλά κυκλοφορούν μεταφρασμένα στα ελληνικά.

Το ταξίδι και ως όριμη σκέψη συναρπάζει, συγκινητικά έντονα και καταγοητεύει. Στην πραγματικότητα είναι μια ανόσθη ψυχής Ανθρώπων, ήθη, έθιμα, ιστορία, πολιτισμός, φύση προσφέρουν στον ταξιδιώτη βιώματα και εμπειρίες ζωής. Έμμεσα βιώνουμε, ζούμε με έντονο και ευσυνείδητο τρόπο, το «εγώ» μας τον εαυτό μας, την προσωπικότητά μας. Το βίωμα αυτό προϋποθέτει τέχνη για το ταξίδι, που συχνά μας λείπει.

Με το έργο του: «Η ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΤΑΞΙΔΙΟΥ» ο Αλαίν ντε Μπottόν μας γνωρίζει τα στοιχεία, που μας προσφέρουν απόλαυση ή απογοήτευση καθώς ταξιδεύουμε.

Είναι λάθος να λέμε πως η αντικειμενική πραγματικότητα, στην οποία προσεγγιζόμαστε, εξακολουθεί να παραμένει η ίδια και μετά το πέρασμα από τη ζωή μας και τη σκέψη μας. Νομίζουμε, έχουμε τη γνώμη ή την άποψη πως κρατάμε την απόσταση ανάμεσα στον εαυτό μας και τη ζωή.

Στην ουσία είτε κάνουμε υποκειμενική πραγματικότητα, είτε αντικειμενοποιούμε τον υποκειμενισμό μας. Τα πράγματα δυσκολεύουν όταν παρεμβάλλονται ανάμεσα στο αληθινό αντικείμενο και στη νόηση σκέψης. Οι μεγάλοι ταξιδιώτες ρίχνουν και τις μεγάλες σκιές στα ξένα μέρη, που συχνά εμποδίζουν τους μεταγενεστέρους να βγουν στο φως της αλήθειας!

Παραθέτω τα περιεχόμενα του έργου: «Η ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΤΑΞΙΔΙΟΥ» του Αλαίν ντε Μπottόν, διότι αποτελούν το σκωρπιφίμιο του ολου.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ
ΑΝΑΧΩΡΗΣΗ
I. Σχετικά με την προσοχή.

II. Σχετικά με τους ταξιδιωτικούς χώρους.

ΚΙΝΗΤΡΑ
III. Σχετικά με το εξωτερικό.
IV. Σχετικά με την περιέργεια.

ΤΟΠΙΟ
V. Σχετικά με την εξοχή και την πόλη.
VI. Σχετικά με το Υψηλό.

ΤΕΧΝΗ
VII. Σχετικά με την τέχνη «που τα μάτια μας ανοίγει».

VIII. Σχετικά με την ομορφιά και την πρόκλησή της.

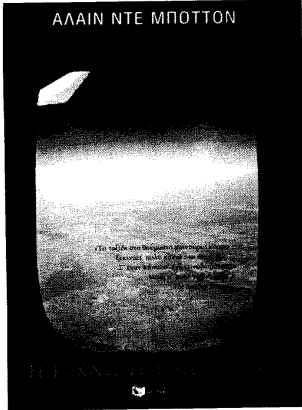
ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ
IX. Σχετικά με τη συνήθεια.

Παραθέτω ένα απόσπασμα από το κεφάλαιο: Σχετικά με την ομορφιά και την πρόκλησή της: «Μια κυρίαρχη παράρρηση στη μετροστά στην ομορφιά είναι η επιθυμία να την κρατήσουμε: να την κάνουμε δική μας και να της δώσουμε σημαντική θέση στη ζωή μας. Μισούμε μια ακατανίκητη διάθεση να πούμε «Πήγα, το είδα, με άγγιξε».

Αλλά η ομορφιά είναι παροδική, τη βρίσκουμε συχνά σε μέρη όπου δεν πρόκειται να ξαναπάμε ή προκύπτει από μια σπάνια συνεννόηση του φωτός με τον καιρό και την εποχή. Πώς γίνεται, λοιπόν, να την κά-

νουμε δική μας; Πως μπορούμε να μη χάσουμε από τη ζωή μας το αιωρούμενο τρένο, τον τόχο που θυμίζει γλυκίσκιο, την αγγλική κοιλίδα...» (σελ. 267).

Το λαμπρό έργο: «Η ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΤΑΞΙΔΙΟΥ» του Αλαίν ντε Μπottόν είναι ένα δυνατό σπουδαίο κείμενο, αλλά σε βάθος το ταξίδι μας. Τα ταξίδια μας με τέχνη είναι πηγή γνώσης, χαράς, εκτόνωσης, όχι ασορμιά για μικρότητες, έλλειψης αξιοπρέπειας.

ΑΛΑΙΝ ΝΤΕ ΜΠΟΤΤΟΝ

Λονδίνο. Έγραψε το πρώτο του μανιφέστο, σε ηλικία 24 ετών και έχει εκδώσει μέχρι σήμερα επτά βιβλία, τα οποία μεταφράστηκαν σε περισσότερες από 25 γλώσσες και γνώρισαν εξαιρετική επιτυχία.

Essays in Love (1993), The Romantic Movement (1994), Kiss and Tell (1995), How Proust can change your Life (1997), The Consolations of Philosophy (2000), The Art of Travel (2001), Status Anxiety (2004).

Από τις εκδόσεις: «ΠΑΤΑΚΗ» πολλά κυκλοφορούν μεταφρασμένα στα ελληνικά.

Το ταξίδι και ως όριμη σκέψη συναρπάζει, συγκινητικά έντονα και καταγοητεύει. Στην πραγματικότητα είναι μια ανόσθη ψυχής Ανθρώπων, ήθη, έθιμα, ιστορία, πολιτισμός, φύση προσφέρουν στον ταξιδιώτη βιώματα και εμπειρίες ζωής. Έμμεσα βιώνουμε, ζούμε με έντονο και ευσυνείδητο τρόπο, το «εγώ» μας τον εαυτό μας, την προσωπικότητά μας. Το βίωμα αυτό προϋποθέτει τέχνη για το ταξίδι, που συχνά μας λείπει.

Με το έργο του: «Η ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΤΑΞΙΔΙΟΥ» ο Αλαίν ντε Μπottόν μας γνωρίζει τα στοιχεία, που μας προσφέρουν απόλαυση ή απογοήτευση καθώς ταξιδεύουμε.

Είναι λάθος να λέμε πως η αντικειμενική πραγματικότητα, στην οποία προσεγγιζόμαστε, εξακολουθεί να παραμένει η ίδια και μετά το πέρασμα από τη ζωή μας και τη σκέψη μας. Νομίζουμε, έχουμε τη γνώμη ή την άποψη πως κρατάμε την απόσταση ανάμεσα στον εαυτό μας και τη ζωή.

Στην ουσία είτε κάνουμε υποκειμενική πραγματικότητα, είτε αντικειμενοποιούμε τον υποκειμενισμό μας. Τα πράγματα δυσκολεύουν όταν παρεμβάλλονται ανάμεσα στο αληθινό αντικείμενο και στη νόηση σκέψης. Οι μεγάλοι ταξιδιώτες ρίχνουν και τις μεγάλες σκιές στα ξένα μέρη, που συχνά εμποδίζουν τους μεταγενεστέρους να βγουν στο φως της αλήθειας!

Παραθέτω τα περιεχόμενα του έργου: «Η ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΤΑΞΙΔΙΟΥ» του Αλαίν ντε Μπottόν, διότι αποτελούν το σκωρπιφίμιο του ολου.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ
ΑΝΑΧΩΡΗΣΗ
I. Σχετικά με την προσοχή.

II. Σχετικά με τους ταξιδιωτικούς χώρους.

ΚΙΝΗΤΡΑ
III. Σχετικά με το εξωτερικό.
IV. Σχετικά με την περιέργεια.

ΤΟΠΙΟ
V. Σχετικά με την εξοχή και την πόλη.
VI. Σχετικά με το Υψηλό.

ΤΕΧΝΗ
VII. Σχετικά με την τέχνη «που τα μάτια μας ανοίγει».

VIII. Σχετικά με την ομορφιά και την πρόκλησή της.

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ
IX. Σχετικά με τη συνήθεια.